

שר-האוצר בניגוד לחוק נתן לרב הראשי

עובדיה יוסף דירה השווה שלושה מיליון

לירות תמורת חמישית ממחירה

מתנת המיליונים לרב הראשי

פני כשלושה שבועות היתה שימרה גדולה בבית הרב הראשי הספרדי, הראשון לציון עובדיה יוסף. סוף סוף רכשה ממשלת ישראל באחת משכונות היוקרה של ירושלים, רכישת הדירה אומנם לא היתה מלווה

הרב הראשי עובדיה יוסף

דתי ממוצא ספרדי, בן לאחת המישפחות הרבניות בארץ. איש אינו יודע כיצד אירע הדבר, אך המעריך הממשלתי קבע כי הדירה, שגם אז היה שוויה שניים עד שניים וחצי מיליוני לירות, שוויה הוא 400 אלף לירות בלבד.

עובדיה יוסף הסכים לרכוש את הדירה במחיר זה, הכולל גם את תכולת הדירה. בריהוט אומנם משתמש עובדיה יוסף כבר כמה שנים, אך מרביתו שייכת היתה למדינה.

השמועות על המחיר המגוחך, שבו עומד הרב עובדיה יוסף לרכוש את הדירה, עשתה כנפיים בחוגי השלטון בירושלים. למרות ששר-האוצר, שימחה ארליך, בכבודו וב' עצמו הוא שאישר את מכירת הדירה לרב הראשי, נבהלו באוצר הודיעו לכבוד הרב כי היתה טעות בהערכה, וכי עליו לשלם עבור הדירה 600 אלף לירות, 200 אלף יותר מהמחיר הראשון.

בהתרגשות של העברת רהיטים, בחירת צבע הקירות ושיפוץ של הרגע האחרון, אולם מה שעורר התרגשות ברב ובכני ממשלתו היה מחיר המציאה שבו רכש הרב את הדירה: 600 אלף לירות.

ואכן מוצדקת היתה השימחה. מחירה של דירה באותו בניין, ברחוב ז'בוטינסקי 36 בירושלים, מגיע ליותר מ-3 מיליוני לירות, ואילו הרב הצליח לרכוש אותה בכחמישית ממחירה.

מי היה המוכר המשוגע שהסכים למכור לרב דירה במחיר כה נמוך? לא היה זה קבלן בפשיטת רגל, ואפילו לא אחד מחבר מעריציו ונאמניו של הרב אשר רצה לעשות לו טובה. המוכר לא היה אלא מדינת ישראל.

באוצר

נבהלו

תקנה ממשלתית שהוצאה על-ידי משרד-האוצר קובעת כי אדם המתגורר בדירת שרד ממשלתית במשך ארבע שנים, זכאי לרכוש אותה בתום ארבע שנים ממנהל הדירות הממשלתי. תקנה זו היא בבחינת שוחד גלוי לאישי מדינה. בין השאר ניצל אותה בעבר מי שהיה יושב-ראש הכנסת, ישראל ישעיהו, שקנה את הדירה שבה התגורר בעת שכיהן כיושב-ראש הכנסת, בסכום אפסי, ואת תכולת הדירה רכש בסכום קטן עוד יותר.

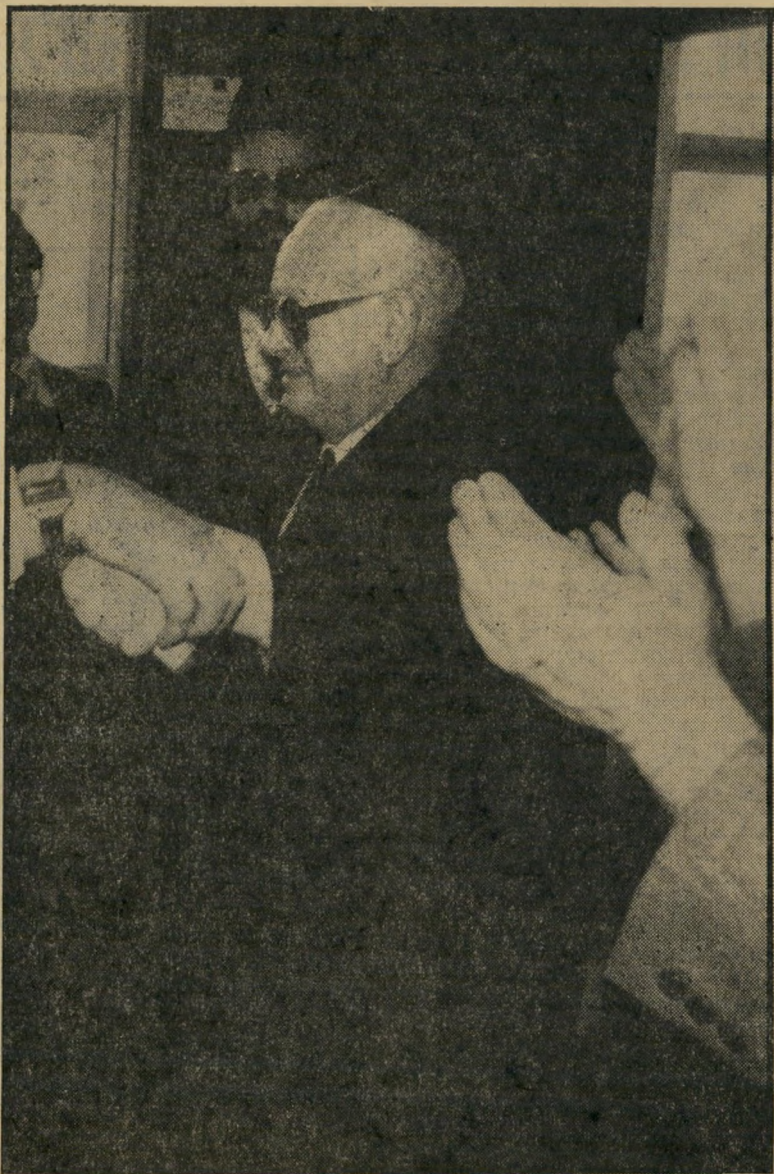
לפני כשנה פנה הרב עובדיה יוסף למשרד-האוצר ודרש להפעיל את התקנה המאפשרת לקנות דירות שרד, ולרכוש את הדירה שבה הוא התגורר בתוקף תפקידו כרב ראשי. קודם לכניסתו של עובדיה יוסף לדירה זו התגוררו בה יושבי ראש הכנסת המנוח ראובן ברקת ואחריו השר לשעבר, ישראל גלילי. משרד-האוצר נענה לבקשתו של הרב יוסף, על פי הנהוג נשלח מעריך ממשלתי אל הדירה כדי להעריך אותה, ולהחליט מהו הסכום שצריך כה המדינה לדרוש מכבוד הרב. המעריך לא היה מעובדי משרד-האוצר, אלא יהודי

שתי דירות

נוספות

איש לא הופתע מכך שהרב עובדיה יוסף קיבל עליו את הדין מבלי להניד עפעף והסכים להוציא מכיסו עוד 200 אלף לירות טבין ותקילין. הרב יוסף, אולי יותר מכל אדם אחר, ידע את שוויה האמיתי של הדירה בת 130 המטרים ברחוב ז'בוטינסקי בירושלים, והוא ידע כי גם אחרי העלאת המחיר הבלתי צפויה שנפלה עליו, הוא עדיין הרוויח בין מיליון ו-400 אלף לשני מיליוני לירות.

כאשר פירסם העולם הזה את נסיונותיו של הרב עובדיה יוסף לרכוש את הדירה מהמדינה בסכום כה מגוחך, בחודש ספטמבר 1978 (העולם הזה 2142) הוקפאה העסקה. הרב ופקידים בכירים באוצר החליטו שלא לערוך את העסקה בינתיים, כדי שלא לגרום שערוריה ציבורית גדולה עוד יותר. נדמה היה אז שהגילוי בזמן הציל את המדינה מהפסד כספי ניכר, ואת

שר-האוצר שימחה ארליך